

Toomapäeva teravat tuisku trotsis tarva turjal trobikond tegelasi, kes pööriaega rahvakombe kohaselt tähistasid.

Tairo Lutter

Tarvas sai pärja kaela

Teravalt lõikavas toomapäeva tuisus, kuid siliski paljulubavalt eredas päikesesäras sikutati Rakvere Vallimäe otsast alla vaatavale pronkstarvale kaela suur pärj.

Aame Mäe

Sellega tahtis linnavalitsus tähtsustada linna sümbolit kui rituaalipaika, sest eks viidud juba vanal ajal toomapäeval loomadele mõnusamat ninaesist. Nii sisaldas ka tarvapärj viljapäid ja muud head-paremat, et saabuv aasta meile kõigile ikka viljakas oleks.

Rahvakombe kohaselt visati

laupäeval ka tahmatoomas välja ning Rakvere linnapea Andres Jaadla pühkis luuaga Vallimäe kuplile piiri, kustsaadik päev enam lühemaks ei lähe.

Aga see tõsiasi, et tol päeval nõnda tuiskas, oli isegi heaendeline, sest jälle vanarahva juurde minnes, pidi toomapäeva tuisku tooma järgneval suvel heina- ja viljaõnne.

Samal päeval võis siin-seal kohata maastikuautos jõulumehi, keda mäletatakse juba linnavaraameti aegadest. Sedakorda käidi Lennuki tänava elurajoonis, promenaadil, Kroonikeskuses. Nii ühes kui ka teises kohas sisendasid jõulurõõmu kohalikud kultuurikollektiivid ning

punakuued erutasid nooremaid linlasi.

Mis puutub veel toomapäeva nimesse, siis tulenenud see uskumusest, et jõuludeks pidi kõik oma vanad võlad ära tooma.

Toomapäev on ühelt poolt avalöögiks pikaks pühadeperioodiks, teisalt tähistab pöördemomenti, kus päikesekalender lõpetas oma aasta ja päev võttis ette kukesammu võrra pikemad astmed.

Ja mis mõnele laisemale inimesele veelgi olulisem – toomapäeval kehtis tööde keeld, muidugi peale nende tööde, mis pühade ettevalmistusega seotud, ja eeldusel, et suurpuhastus oli selleks korraks tehtud.

PÄRG KAELAS

